

Zúzalékok

1

(1978. április 21.)

Herdernek . . .

*Kelt fenn
hajdan-lesz anyanyelven*

2

(Kárpát-medence)

*Ékített táj
testvércsonttal rajzos*

3

Egyre

többet

látok

le magamról

4

*Egésszé törve
világgá érkezem*

ZALÁN TIBOR

A Kormos fekhelyei

*(Ezer kilométeren túl
a szívdobbanásokat már
meszeli a Semmi
Sok a halottam: Ezüstember!
Nem tudlak hova tenni)*

Vlagyimir, 1977. október

*Fekszem hanyatt a Kormos-réten
hajnal a Göncöl levánszorog
Megáll fölöttem a fekete
bojtár és mennyből a pásztorok*

fülelnek: húsvéti bárányok
bárdolt nyakán még csöng a csengő
lesz-e kéz letörölni orcám
verítékemhez lesz-e kendő

Tűnődöm s a fűszülak élén
gyémántbandérium a harmat
Mozdulni nem tudok Tűröm e
reggelbe sikolytó hatalmat

Ki kéne találni egy tájat
ha kell legyen olajfaliget
húzzák el szívemet partjához
éghasító piros delfinek

Más tájra volna már menésem
hová indulj! s nem fordulsz hátra
ballag előttem a fekete
bojtár — s követi felhő-nyája

Fekszem hason a Kormos-havon
fehéren a szálldosó zöldben
varjú görög a fagyott égen
üregek nyílnak meg a földben

Hajadonfőtt kardzörgető szélben
egyre szűkül sötétül minden
Pulóveremet hagyják rajtam
ha már letépték vasalt ingem

Jó feküdni mint asszonyágyban
parazsakat lelni a hóban
szemembe zuhant lányok karja
verdes de egyre halkulóbban

de egyre halkulóbban csapkod
szárnya az ezüst griffmadárnak
keskeny hátán a suhanc-költők
jánosvitézi útra szállnak

Ki kéne találni egy tájat
de ne legyen olajfaliget
más vidékre vonszolják szívem
szilaj-piros vérrög-delfinek

F e k s z e m k ö n y é k e n Kormos-földön
szemem kékjén megül a barna
áztatnak föld alatti esők
Mecsér ez s lehet Bretagne partja

*S lehet törkölyért jönnek hozzám
magyar nevű három-királyok
s hogy csak fekszem faromra csapnak
illeti szent kéz ifjúságom*

*Ki kéne találni egy tájnak
csak ne legyek olajfaliget
nem tudják ki voltam — vihettek
értőbb tájra piros delfinek*

*Fekszem arccal az Isten arcán
két góbé egymásra találtunk
itt van Attila is — a rokon
moccan és összeér a vállunk*

*S hogy az Istennek arctól vagyunk
most még messzebb messzebb látunk
s valaki (mert már négyen vagyunk)
felröhög „kár hogy rossz a lábunk”*

*Havazik itt mert minden a nincs
unatkozom semmise-létben
szerkesztem a galaktikákat
s más tájakra volna menésem*

*Fekszem hanyatt a Kormos-réten
Fekszem hason a Kormos-havon
Fekszem könyéken Kormos-földön
Unatkozom s meg nem unhatom*

Fekszem arccal az Istennek

Rue de Lévis 92.

Magát az ember másokban meg ne alázza

*Még fölúsznak éjjel hortobágyi zsakettes-
kis csukák s befalják a zsoltároskönyvet meg
poharastól a sört az éjjeli szekrényről*

Szobraimból visszanezék — magamat látom

*Álommadarak verik véresre ablakom
üzennek értem álomtalan provinciák
— Hát kikocsizunk, Rózsaszín-Orrlyukú Asszony*

Pereg a Révész-mellényre könnyed aranyod

*Nagy dög hever el szívemen Ázsiai éjjel
itatódik át Páris koponyája A lép
fölengette rút szürkegémek új csapatát*

Az Idő önmagába ojtja Rózsafáit

HERVAY GIZELLA

Ártatlanul

*arcomon az elárult mosollyal
kitaszítva a tájból
legyalult lélekkel lilára fagyva
kezemből a kék kanna kiszakítva
szememről levakarva
a szerelem kék szeme
hivalkodó házak között
kiszabott szavakat dadogva
ártatlanul*

Madarak

*elherdáltuk a madarakat
lassan már csak a fém-repülés
visz közelebb a naphoz
de hova néz a fáradt szem
a vonuló láthatáron
keze üres a bádogganna
behorpadt lapul a fűben
homokvermek mélyén
a múlt hordaléka
a tövis felsebzi a talpat
örökké szomjas a száj
árnyék tűnődik az arcon
fejkendők körmenete az úton
kinek könnyörögnek*